

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจในการเตรียมการป้องกันประเทศ

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. พิษณุพร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๗๕๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายให้อำนาจในการเตรียมการป้องกันประเทศไว้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้อำนาจในการเตรียมการป้องกันประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของคนไทย ในการเตรียมการป้องกันประเทศ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัด จัดวางแผนการต่อต้านข้าศึกสำหรับท้องถิ่นนั้นขึ้น ในการนี้ให้มีอำนาจสั่งให้คนไทยเข้าประชุมรับการอบรม และให้มีการฝึกซ้อมได้ด้วย

มาตรา ๔ เมื่อได้มีประกาศว่าประเทศเข้าสู่ภาวะเตรียมการรบ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารตั้งแต่นั้นผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับกองร้อยอิสสระ หรือผู้บังคับการเรือ หรือผู้บังคับกองบินน้อย หรือผู้บังคับฝูงบินอิสสระขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติ

กฎหมายใด
หรืออธิบดีกรมตำรวจ แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

บัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้
การงานในท้องที่นั้น เว้นแต่

- ก. ผู้ที่มีอายุเกินกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์
- ข. ผู้ที่มีร่างกายทุพพลภาพ หรือสติพินเพื่อน
ไม่สมประกอบ
- ค. ผู้ที่กำลังป่วยไข้หรือบาดเจ็บสาหัส

ระกาศใด
และบูรณะยานพาหนะให้รักษา
งคนไทย
จังหวัด
การนี้ให้
และให้
หรือย้ายยานพาหนะออกนอกเขตท้องที่นั้น

(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์พาหนะมิให้ย้าย
หรือจำหน่ายสัตว์พาหนะออกนอกท้องที่

(๔) สั่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม
ให้ระงับการทำงานหรือสั่งให้หยุดการทำงานชั่วคราว

(๕) สั่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด
หรือเชื่อเพลิงให้ส่งมอบอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือเชื่อเพลิง
ไว้ในความครอบครองของเจ้าหน้าที่

ระเตรียม
พื้นที่
อาวุธปืน
ซึ่งปกติ

(๖) สิ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องมือเครื่องใช้ จะให้ ประโยชน์ แก่การก่อสร้างหรือตัดแปลง ภูมิประเทศหรือนำเครื่องมือเครื่องใช้ นั้นมาส่งมอบให้ เจ้าหน้าที่หรือไปจัดตาม ที่เจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๖๖
องค์ระวาง
เดือน

(๗) สั่งให้ คนต่างด้าว ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในท้องถิ่นราชการตัวตามระยะเวลา หรือห้ามคนต่างด้าวเข้าหรือออกจากท้องถิ่นชั่วคราว

มาตรา ๖๗
องค์ระวาง
ปี

(๘) สั่งให้ บุคคลอพยพออกไปจากท้องถิ่นชั่วคราว

มาตรา ๖๘

(๙) สั่งให้ กักเอาไว้หรือย้ายออกไปจากท้องถิ่น หรือทำลายสิ่งใด ๆ อันจะได้ระบุมไว้ในคำสั่ง

รัฐมนตรี
กระทรวง

(๑๐) ห้ามมิให้บุคคลใดเข้าหรือออกจากท้องถิ่นชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่
ตามพระ

(๑๑) ห้ามการจราจรหรือกำหนดเส้นทางจราจรในท้องถิ่น

กฏ

(๑๒) ห้ามหรือกักหรือตรวจซึ่งข่าวสารที่มีมาหรือออกไป หรือผ่านท้องถิ่น

แล้วให้

มาตรา ๕ ผู้ซึ่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือใช้จำเลยใด ๆ อันเนื่องจากการที่ต้องกระทำหรืองดเว้นการนั้น

เทียบสน

มาตรา ๖

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๗๕๗

เรื่อง
ระเบียบ
ไปศึกษา

มาตรา ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๓ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน
๑ เดือน

รายงาน
จากห้อง

มาตรา ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๔ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน
๕ ปี

การ
หรือ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้ เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง แต่งตั้ง
เจ้าหน้าที่ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้

ในข้อ
หรือ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา
หรือ
กษ

รับสนองพระบรมราชโองการ
พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี